वृतिभाजस्तत्रैव वने निर्भयाः पर्यटन्ति। एकश्च प्रतिदिनं क्रमेणायाति। वृद्धो वा वैराग्ययुक्तो वा शोकग्रस्तो वा पुत्रकलत्रनाशभीतो वा तेषां मध्यात् तस्य भोजनार्थं मध्याह्नसमय उपतिष्ठते। अथ कदाचिज्जातिक्रमाच्छशकस्यावसरः समायातः। प्रेषितश्चानिच्छन्नपि समस्त मृगैः। सो ऽपि मन्दं मन्दं गत्वा वेलातिक्रमं विधाय व्याकुलितहृद ५ यस्तस्य वधोपायं चिन्तयन् दिनशेषे प्राप्तः। सिंहो ऽपि वेलातिक्रमेण क्षुत्क्षामकण्ठः कोपाविष्टः सृक्कणी परिलेलिहन् व्यचिन्तयत्। अहो मया प्रातर्निःसत्त्वं वनं कर्तव्यं। एवं चिन्तयतस्तस्य शशको मन्दं मन्दं गत्वा प्रणम्य तस्याग्रे स्थितः। अथ तं चिरादायातमन्यच्च लघुत रमवलोक्य कोपप्रज्वलितात्मा तं निर्भर्त्सयन्नाह। रे शशकाधम १० एकस्तावल्लघुस्त्वं सम्प्राप्तो ऽपरं वेलातिक्रमेण। तस्मादपराधात् त्वां निपात्य प्रातः सकलान्यपि सत्त्वान्युच्छेदयिष्यामि। अथ शशकः प्रणम्य सविनयं प्रोवाच। स्वामिन् नात्रापराधो मम न चापरेषां सत्त्वानां। तच्छ्रूयतां कारणं। सिंह आह। तत् सत्वरं निवेदय यावत् मम दं ष्ट्रान्तर्गतो भवान् न भविष्यति। शशक आह। स्वामिन् समस्तमृगै १५ रद्य जातिक्रमेण मम लघुतरस्य प्रस्तावं विज्ञाय ततो ऽहं पञ्चशशकैः सह प्रेषितः। ततश्चाहमन्तराल आगच्छन् महता केनचिदपरसिंहेन विवरान्निर्गत्याभिहितः। रे क्व प्रस्थिता यूयं। अभीष्टदेवतां स्मरत। ततो मयाभिहितं। वयं स्वामिनो भासुरकसिंहस्य सकाश आहारार्थं समयधर्मेण गच्छामः। ततस्तेनाभिहितं। यद्येवं तर्हि मदीयमेत २० द्वनं मया सह समयधर्मेण समस्तैरपि श्वापदैर्वर्तितव्यं। चौररूपी स भासुरकः। अथ यदि सो ऽत्र राजा ततो विश्वासस्थाने चतुरः शश कानत्र धृत्वा तमाहूय द्रुततरमागच्छ। येन यः कश्चिदावयोर्मध्यात् पराक्रमेण राजा भविष्यति। स सर्वानेतान् मृगान् भक्षयिष्यति। ततो ऽहं तेनादिष्टः स्वामिसकाशमभ्यागतः। एतद्वेलातिक्रमकारणं। तदत्र २५